

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๙๑๒/๒๓๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง การจัดทำความตกลงระหว่างไทยกับสหประชาชาติในรูปแบบของหนังสือแลกเปลี่ยนสำหรับการฝึกอบรมหลักสูตรกฎหมายระหว่างประเทศระดับภูมิภาคของสหประชาชาติ (United Nations Regional Course in International Law) ประจำปี ๒๕๕๙

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา
เรื่องที่ ๑

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๒๓๖๓๗
ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

๑๒ ก.ค. ๒๕๕๙
จัดเข้าวาระ.....

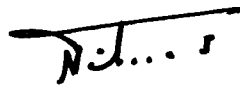
ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีโดยด่วน กรณีการจัดทำความตกลงระหว่างไทยกับสหประชาชาติในรูปแบบของหนังสือแลกเปลี่ยนสำหรับการฝึกอบรมหลักสูตรกฎหมายระหว่างประเทศระดับภูมิภาคของสหประชาชาติ (United Nations Regional Course in International Law) ประจำปี ๒๕๕๙ ที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และหลักเกณฑ์การพิจารณาความหมายและองค์ประกอบของคำว่าหนังสือสัญญาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๖-๗/๒๕๕๑ แล้ว เห็นว่า หนังสือของสหประชาชาติเป็นการเสนอให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการฝึกอบรมหลักสูตรกฎหมายระหว่างประเทศระดับภูมิภาคของสหประชาชาติ (United Nations Regional Course in International Law) ประจำปี ๒๕๕๙ ณ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ ๗ พฤศจิกายน - ๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ โดยมีข้อกำหนดให้รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยต้องดำเนินการจัดหาสถานที่ฝึกอบรม ที่พัก อาหาร การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน การอำนวยความสะดวกในการตรวจลงตราและใบอนุญาตให้เข้าประเทศ แก่ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมและเจ้าหน้าที่ของสหประชาชาติ ส่วนสหประชาชาติรับผิดชอบในการจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม การเชิญวิทยากร การรับสมัครและคัดเลือกผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม การจัดหาเงินทุน และค่าใช้จ่ายของวิทยากร รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าประกันสุขภาพของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม โดยหากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบการเป็นเจ้าภาพในการจัดการฝึกอบรมดังกล่าว และมีหนังสือตอบรับไปยังสหประชาชาติ จะถือว่าหนังสือของสหประชาชาติและหนังสือตอบรับของรัฐบาลไทยประกอบกันเป็นความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การระหว่างประเทศ จึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญฯ แต่โดยที่เนื้อหาของหนังสือแลกเปลี่ยนฯ เป็นเรื่องการจัดการฝึกอบรม ส่วนการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันและการอำนวยความสะดวกข้างต้นเป็นเรื่องที่สามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายภายในของประเทศไทย คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติ

และทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ โดยไม่จำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา และไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาประเภทอื่นตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ กรณีจึงไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำหรับการกำหนดให้ใช้วิธีการอนุญาตไต่สวนการในการระงับข้อพิพาทในหนังสือแลกเปลี่ยนฯ นั้น โดยที่กรณีนี้เป็นเรื่องที่เป็นข้อเรียกร้องของคู่สัญญาอีกฝ่ายที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้และมีความจำเป็น คณะรัฐมนตรีจึงอาจพิจารณาอนุมัติให้ใช้ข้อสัญญาอนุญาตไต่สวนการดังกล่าวได้ และมีใช้กรณีขอยกเว้นมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เนื่องจากหนังสือแลกเปลี่ยนดังกล่าวทำขึ้นระหว่างรัฐกับองค์การระหว่างประเทศ มิใช่ระหว่างรัฐกับองค์การเอกชนที่จะอยู่ภายใต้มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต หอตระกูลกิจ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๒๓๐๒ (นางสาววาริรัตน์ฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๐๒๘๗

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th